

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím:

Forrás:

Bp

(Hely)

918 IV 28

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

378.27

Hely

Idő

'1918'

Személy

Helyszám

378.27, 1918'

Az Országos Diákalap

A diáknyomor enyhítése — Egyesüljenek az egyetemi körök

Az a nagy mozgalom, amelyet az egyetemi hallgatóság indított megélhetése érdekében, szombaton eljutott az első érdemes lépéséhez. Több ízben írtunk már arról a nagy nyomorúságról, amellyel a háború oly nagy mértékben sújtotta az egyetemi hallgatóságot. Érthetetlen az a közöny, amellyel tanáraik nagyrésze és maga az egyetem tanácsa viseltetik irányukban. A szombati értekezlet megtartását is egy teljes hónapi háza-vona előzte meg, mert a tudományegyetem rektora nem volt hajlandó erre beleegyezését adni. A mi egyetem tanári kara kész örömmel adott helyet az egyetemi hallgatók kérésének, a tudományegyetem rektora azonban tanács elé vitte a dolgot, amely dr. Szász Schwarz Gusztáv egyetemi tanár jóakaratu támogatására nemrégiben szintén engedélyt adott az értekezlet megtartására, ezzel a kikötéssel azonban, hogy az egyetemi hallgatók mellett maradnak az Alma Mater-hez s ezt öntudatos viselkedésükkel bizonyítják be.

Szombaton délután öt órákor rendőri kísérelt szállotta meg a régi országházat és az utcán járók bizony állig sejlhették, hogy itt egyetemi hallgatók fognak nehéz viszonyokról beszélni. A zsufolásig megtelt nagy terembe pontosan öt órákor bevonult Kürschák rektor a mi egyetem négy tanárával: Pfeifer, Réti, Rados és Nagy professzorokkal. A tudományegyetem tanári kara lassan gyülekezett. Nem is ért be csak Goldzicher Ignác, dr. Vámbéri Rusztem és dr. Friedrich Vilmos fő-törzsorvos, magántanár. Az orvosi fakultás tanárai orvosi értekezlettel mentették ki magukat, Szász Schwarz és Hantos Elemér távollétüket levélben közölték annak a megjegyzésével, hogy csak teendők tartják távol az üléstől, de érzéseikben a diákság mellett vannak. Megjelentek Hock János, Zsembery István és Hindy Zoltán országgyűlési képviselők és az egyetemi körök vezetői is.

Az értekezletet Weiherz Ferenc egyetemi hallgató nyitotta meg és beszédében különösen azt emelte ki, hogy a bizottság elsősorban tiszta gazdasági politikát és közös gazdasági centralizációt kíván. Beszéde után Lukács György mondott nagyhatású elnöki megnyitót. — Ez az ügy a magyar nemzet ügye — mondta — mert azok a főiskolai hallgatók, akik ma megélhetésükért harcolnak, nemsokára a nemzet vezetésének ügyét veszik át és vesztett ügye van az olyan államnak, amely nem tud vezetőket nevelni.

Kóbor Tamás a diák-ügyet a legnagyobb nemzeti ügynek mondta, amelyet nem jószíval kell szolgálni, hanem céltudatos támogatással. Az egyetemi hallgatók nevében Ötvös József orvos-tanhallgató üdvözölte a megjelenteket. Beszédét többiben félbe kellett szakítani, mert az ellentétes nézeteket képviselő diákok nem egyszer hangos tanujelét adták annak, hogy az előadó szavaival nem értenek egyet. — Azért van diáknyomor — mondta — mert az állam, a főváros, a hatóságok nem törődnek a diákok küzdelmével. A statisztikák szerint már 1914-ben 2952 egyetemi hallgató nem kapott otthonról semmi segínyt tizenegyezer hallgató közül; ezek a szomorú számok pedig nagyot nőttek a háború kitörése óta. Nincsenek rendes otthonok, ahol a diákok ellátást találhatnának. A meglévőeknél különbek az éjjeli menedékhelyek is. Nincsenek beszerzési csoportok, a segélyezés egyoldatu, a könyvtárak a szép berendezés ellenére is silányak. Néhány professzor által összeállított statisztika szerint az egyetemi hallgatóknak 25 százaléka nemi bajban szenved. A nyomornak gyermeke a tüdőbetegség, idegbetegség mindennapos az egyetemi hallgatók között. Most alapot akarunk teremteni megélhetésünk biztosítására. Kívánjuk az otthonok ideiglenes felállítását, a kifogástalan menzát, beszerzési csoportok alakítását, könyvtárak szervezését, orvosi ambulanciákat. A diákság hatalmas tapsviharral fogadta az előadó minden szavát.

Hock János beszédében elmondta, hogy én harminchétfesztendővel előbb idejöttem, ebbe a terembe, — mondotta, — én is tele voltam idealizmussal. Kemény harcok színtere volt akkor e terem de a fegyverek összeapadásából mindig a nemzet ügyének kellett győzedelmesen kikerülni. Most is ilyen legyen az eredmény. Ma még hiányzik a szolidaritás, de mi azért jöttünk össze, hogy egymáshoz kapcsoljuk magunkat. Nem szabad előítéletekkel hüzdenni. Ha nem volna előítélet, az emberi haladás már messzire járna. Mindazonáltal nem akarom az ifjuság munkacerejét kivonni a küzdelemből; az energiát a küzdés élesíti. Legyenek közöttünk szegény emberek, de nyomorult egy se. Nyujtsion kezet az új áramlat a réginek. Ápolják azt az egyetértést, amely minden osztályérdek nélkül akarja kezeit egymásba tenni. Én pedig az egész agitációs energiámat felajánlom az önök céljaira.